

Сравнение данных полученных при определении коэффициента поверхностного натяжения 100% серной кислоты (Рис.2) с опубликованными в [4] и данными в литературе [6] свидетельствует об определенных ошибках связанных с методикой проведения эксперимента, а также концентрацией приготовленного раствора серной кислоты. Также в [6], проводили измерение поверхностного натяжения серной кислоты при различной массовой доли серной кислоты в растворе, от $w = 0,123$ до $w = 0,672$, что значительно меньше концентраций приведенных в работе [6] и в [2], где массовая доля серной кислоты в свою очередь равна $w = 0,985$.

В [4] сделана попытка для старых литературных данных по серной кислоте исправить систематические ошибки для использования их совместно с новыми, в параметризации расчетной эмпирической модели. Однако значения полученные [4] в области температур от 233 до 297 К, значительно ниже таковых приведенных в [2,3,6], в результате чего часть данных была отброшена.

Таким образом в работе представлены экспериментальные значения поверхностного натяжения 100% серной кислоты и 100% фосфорной кислоты в диапазоне температур 20- 60 С° (293 - 333 К). Обсуждено соотношение полученных и литературных данных.

Литература

1. А.А. Абрамзон, Л.Е. Боброва, Л.П. Зайченко и др, Поверхностные явления и поверхностно активные вещества: Справочник – Л.: Химия, 392с.-1984 . С. 162-169.
2. International Critical Tables (1928).
3. Справочник Химика 3т С. 726
4. Cathrine E. L. Myhre, Claus J. Nielsen,* and Ole W. Saastad, Density and Surface Tension of Aqueous H₂SO₄ at Low Temperature, *J. Chem. Eng. Data* 1998, 43, 617-622.
5. Sabinina, L.; Terpurow, L. Surface tension of the sulfuric acid-water system. *Z. Phys. Chem.* **1935**, A173, 237-241.
6. Morgan, L. J. R.; Davis, C. E. The properties of mixed liquids. I. Sulfuric acid-water mixtures. *J. Am. Chem. Soc.* **1916**, 38, 555- 568.
7. Ребиндер П.А. Избранные труды. Поверхностные явления в дисперсных системах. Коллоидная химия. М.: Наука, 368 с 1978.: С.154-156.
8. Кикоин А.К. Кикоин И.К. Молекулярная физика. М.: Лань, 484 с., 2008., С 248.

УДК 336.717.168

РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ АУДИТУ

Стражева К.О.

Олексієнко Н.В.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток України відбувається в умовах становлення соціально-орієнтованої ринкової економіки, тож

економічні суб'єкти більше потребують достовірної і неупередженої інформації про фінансово-майновий стан, правильність нарахування дивідендів, перспективи розвитку та фінансову стабільність. Така інформація формується і надається незалежним фінансовим аудиторським контролем. Аудит в Україні перебуває на стадії розвитку, адже існує всього сімнадцять років, що пояснює наявність проблем. Тож доцільним є більш глибоке вивчення аудиторської діяльності з урахуванням національних особливостей та міжнародного досвіду з метою вдосконалення сучасної системи аудиту в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у наукове та практичне дослідження проблем аудиторської діяльності зробили українські вчені та практики, зокрема: Ф.Ф. Бутинець [1], Н.І. Дорош [2], М.В. Кружельний [3], О.Ю. Редько [4], Б.Ф. Усач [5], О.А. Петрик [6] та ін.. Дослідження різноманітних аспектів теорії і практики аудиту провели російські практики та науковці: В.Д. Андреев [7], С.М. Бичкова [8], Ю.О. Данилевський [9], А.Д. Шеремет [10] та ін.. Застосування розробок російських фахівців в українській практиці аудиту потребує уточнення з огляду на розбіжності законодавчого та нормативного регулювання аудиту, визначених пріоритетів та напрямків його розвитку. Заслуговує на увагу досвід аудиторської діяльності у розвинутих країнах Європи та США, викладений у працях Е.А. Аренса, Дж. Л. Лоббека [11]. В опублікованих роботах переважна більшість авторів недостатньо уваги приділяє дослідженню теорії аудиту, а основну увагу зосереджує на висвітленні методики аудиторських перевірок. Слабо вивчені вітчизняними вченими питання організації діяльності аудиторських фірм і роботи аудиторів, про що свідчить недостатність відповідних наукових праць.

Мета та завдання дослідження. Метою дослідження є одержання на основі системного підходу загального уявлення про національну систему аудиту, виявлення її проблемних аспектів і розробка концепції вдосконалення системи аудиту в Україні.

Для реалізації даної мети необхідно було вирішити наступні завдання: висвітлити теоретичні аспекти організації аудиторської діяльності; дослідити особливості і тенденції розвитку системи аудиту в Україні; виявити недоліки в існуючій організації національній системі аудиту; розробити концепцію вдосконалення системи аудиту в Україні.

Об'єктом дослідження є діяльність аудиторів та аудиторських фірм в Україні, її регулювання та контроль аудиторської роботи.

Предметом дослідження є національна система аудиту.

Основний матеріал. Історія виникнення і розвитку аудиту в Україні вимірюється лише кількома роками, у часі яких було як багато здобутків, успіхів, так і розчарувань. Офіційне визнання обов'язкового аудиту відбулося у 1993 р., через два роки після проголошення незалежності України, у зв'язку з прийняттям Закону України "Про аудиторську діяльність". З тих пір кожен наступний рік додавав щось нове до теорії та практики аудиту та збільшував престижність аудиторської професії у суспільстві. Підприємці, банкіри,

інвестори, державні службовці вже добре знають, що таке аудит, і широко користуються його послугами. З екзотичного та не дуже зрозумілого терміну аудит перетворився на звичний елемент ринкового механізму, який працює, насамперед, на користь громадян — бізнесменів і службовців, акціонерів і власників [12].

Отже, аудит в Україні розвивається в три етапи:

I. 1987-1992 рр. – створення перших аудиторських структур;

II. 1993-1998 рр. – формування нормативно-правової бази аудиту в Україні;

III. 1999 р. – дотепер – діяльність аудиту на новій нормативно-правовій базі (відмова від ННА і перехід на використання МСА) та посилення монопольного становища провідних іноземних аудиторських фірм в Україні.

Згідно із Законом України "Про аудиторську діяльність", "аудит - це перевірка публічної бухгалтерської звітності, обліку, первинних документів та іншої інформації, що стосується фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання, з метою визначення достовірності їх звітності, обліку, його повноти і відповідності діючому законодавству та встановленим нормативам".

Поняття аудиторської діяльності є нетотожним поняттю аудиту і згідно із Законом України "Про аудиторську діяльність" включає в себе організаційне і методичне забезпечення аудиту, практичне виконання аудиторських перевірок (аудит) і надання інших аудиторських послуг у вигляді пов'язаних з ним експертиз, консультацій з питань бухгалтерського обліку, звітності, оподаткування, аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств та інших видів економіко-правового забезпечення підприємницької діяльності фізичних і юридичних осіб.

Основними напрямками аудиторської діяльності є: визначення реального фінансового стану підприємства; встановлення відповідності чинному законодавству ведення бухгалтерського обліку та відображення в обліку господарських операцій підприємства; оптимізація ведення бухгалтерського обліку та оподаткування підприємства; визначення повноти та своєчасності перерахування податків та обов'язкових платежів; надання розширених рекомендацій щодо покращення стану фінансово-господарської діяльності підприємства; трансформація фінансової звітності відповідно до міжнародних стандартів і принципів бухгалтерського обліку; юридичне оформлення господарської діяльності підприємства [13].

У 2010 р. виповнилося 17 років з тих пір, як в Україні був легалізований аудит. Всупереч усім недолікам і спробам його скасувати, зробити додатком до ревізії, зобов'язати всіх проходити аудит, скасувати або зменшити поле обов'язкового аудиту і остання спроба - зробити з аудиторів камеральних агентів - все це свідчить про те, що аудит склався як професійна діяльність і у нього є історична перспектива [4].

У цілому обсяг аудиторських послуг протягом останніх років залишився незмінним, що прямо пов'язано зі стабільністю розвитку економіки України. Разом з тим, в країні спостерігається зменшення потоку

залучених інвестицій, що в свою чергу не може не відбитися на стан розвитку аудиту в цілому [14].

Концентрація ринку аудиторських послуг досить велика - близько 60% його обсягу припадає на провідні аудиторські фірми, оборот яких становить понад 1 млн. грн. на рік. Таких компаній в Україні близько п'ятдесяти, але це невелика частка від загального числа суб'єктів аудиторської діяльності, яких в Україні зареєстровано 2371 за станом на серпень 2008 року. Із зазначених шістдесяти відсотків досить великий шматок пирога відхопили собі міжнародні аудиторські компанії «Великої четвірки» - тільки згідно за офіційними даними, вони обслуговують близько 30% ринку в грошовому вираженні. Найбільш комфортно «Велика четвірка» почуває себе в секторі аудиту міжнародних компаній, оскільки нерідко є для них глобальним аудитором, як за кордоном, так і в Україні [15].

Слід також відзначити, що в Україні, крім чотирьох найбільш відомих аудиторів, представлені також близько п'ятнадцяти інших аудиторських мереж. Зараз під їх торговою маркою за схемою франчайзингу працюють фірми, засновниками яких, відповідно до діючих раніше вимогами законодавства, не менш ніж на сімдесят відсотків є українські аудитори. Але, слідуючи світовим тенденціям, у недалекому майбутньому ці фірми будуть переходити від співпраці до бізнесу, під повний контроль материнських структур. Цьому сприяє той факт, що тепер в Україні дозволено діяльність іноземних аудиторських фірм, за умови отримання їх засновником українського сертифіката аудитора. У результаті цих трансформацій під контроль зарубіжних аудиторів, на наш погляд, перейде значна частина українського ринку [15].

Аудиторські послуги поділяються на аудит фінансової звітності, аудит фінансового стану та супутні послуги. Консалтинг домінує у більшості аудиторських фірм (42,3% за даними 2008р.). Серед супутніх послуг значне місце займає послуга з ведення бухгалтерського обліку (9,5%). Такі замовлення приносять аудиторам значні доходи. У зв'язку з частими змінами податкового законодавства розвинувся податковий консалтинг. Багато часу аудитори віддають роботі з захисту підприємств щодо стягнення з них фінансових санкцій, прийнятих за рішенням податкових органів (0,9%). Доля проведеного аудиту фінансової звітності за ініціативою власників підприємства, а не його керівників, у загальному обсязі аудиту бажають залишатися кращими. Зазначене пов'язане з тим, що у свідомості акціонерів тільки починає формуватися позитивне ставлення до аудитора як до захисника його інтересів [14].

Зміни нормативного регулювання аудиторської діяльності в Україні свідчить про постійне удосконалення нормування її теоретичних, методологічних та організаційних основ. Разом з тим існує ряд невирішених проблемних питань у сфері аудиторської діяльності, невідповідностей та неузгоджених положень окремих законодавчих та нормативних актів, що вимагає продовження цієї роботи, а також проведення відповідних наукових досліджень у сфері аудиторської діяльності [6].

Цікаво порівняти розширення кількості послуг за їх вартістю і доходів суб'єктів аудиту. Пам'ятаючи про скажений темп інфляції і необхідність приведення вартості до відповідної ціни базового періоду, спробуємо проаналізувати такі показники, як середня кількість замовлень, середня вартість одного замовлення і розмір доходу на одного суб'єкта аудиту (табл. 1).

Таблиця 1

Економічні показники аудиторського бізнесу в Україні
[складено на основі 4; 16]

Показник	2000 р.	2006 р.	2008 р.
Кількість замовлень на одного суб'єкта аудиту	11 замовлень у середньому по Україні за рік	37 замовлень у середньому по Україні за рік	32 замовлень у середньому по Україні за рік
Середня вартість одного замовлення	3 300 грн. за один заказ	10 800 грн. за один заказ	15 270 грн. за один заказ
Середній дохід одного суб'єкта аудиту	37 000 грн. на рік	132 000 грн. на рік	484 070 грн. на рік

Таким чином, за шість років кількість замовлень на аудиторські послуги збільшилася практично в 3 рази, середня вартість одного замовлення - також в 3 рази, середній дохід - у 3,5 рази, а за наведеними вище даними структура послуг – майже у 12 раз. У 2008 р. порівняно з 2006 р. кількість замовлень на аудиторські послуги в середньому зменшилася на 13,5%, проте вартість замовлень збільшилася в середньому на 41% і дохід одного суб'єкта аудиту збільшився більш ніж в 3,5 рази.

Фахівців у сфері аудиту в Україні досить багато - на сьогодні видано більше шести тисяч сертифікатів аудитора. Усього, за орієнтовними оцінками, в галузі працює більше восьми тисяч фахівців. Оцінити частку тих із них, які не пройшли сертифікацію досить складно, оскільки не всі з сертифікованих аудиторів займаються професійною діяльністю [15]. Порівняємо чисельність аудиторів та її динаміку (табл. 2)

Таблиця 2

Динаміка чисельності суб'єктів аудиту в Україні
[складено на основі 4; 16]

Показник	2000 р.	2006 р.	2008 р.	2009 р.
Кількість аудиторських фірм	1 351	2 283	1437	1537
Чисельність аудиторів - СПД	273	766	585	797

Аналізуючи наведені дані, слід мати на увазі той факт, що це середні величини. З урахуванням вітчизняної практики аудиторського бізнесу діапазон між найменшим і найбільшим показниками може вимірюватися у разях. Проте, спостерігається певна тенденція - темпи зростання кількості замовлень і доходів суб'єктів аудиторської діяльності перевищують темпи зростання їх чисельності. Тобто навантаження на аудиторів зросло і відповідно збільшився дохід. За даними АПУ, всього аудиторів та

аудиторські фірми у 2000 р. заробили за рік 85,5 млн. грн., а у 2006 р. - 631,2 млн. грн.. Як бачимо, спостерігається зростання у 7 раз. У 2008 р. фірми заробили 1116, 75 млн. грн., тобто їх дохід зріс у 1,8 рази порівняно з 2006 р.

Ринок українського аудиту має певні регіональні особливості. Хоча самі суб'єкти аудиту не «прив'язані» до регіону їх реєстрації та надають послуги по всій Україні, більшість з них надають послуги в регіоні місця знаходження. У 2000 р. АПУ, аналізуючи діяльність аудиторів, розподілила всі регіони країни на три умовні зони: регіони-лідери; регіони реального аудиту та регіони-аутсайдери. При цьому критеріями в цьому розподілі були обрані кількість замовлень та їх середня вартість [4].

Порівняємо такі дані за 2000 р. з даними аудиторської звітності за 2006 р. та 2008 р. (табл. 3). Розподіл по окремих позиціях дуже умовний, оскільки існують регіони, де кількість замовлень на одного суб'єкта аудиту дає підстави віднести його до групи лідерів, однак середня вартість такого замовлення чітко визначає цей регіон як аутсайдера. Особливо помітно це у 2009 р., коли кількість замовлень на одного суб'єкта і середня вартість одного замовлення абсолютно не пропорційні. Наприклад, за даними 2009 р. по кількості замовлень м. Київ та Київська область потрапляє у групу аутсайдерів (29 замовлень), проте за середньої вартості одного замовлення (29,18 тис. грн.) - до групи лідерів. Тобто має місце суттєва диференціація вартості послуг у різних регіонах, яка залежить в більшості випадків від платоспроможності самих замовників аудиту або їх розуміння вартості аудиторської послуги. Вони дорожчі в регіонах, де концентрація капіталу і наявність потужних суб'єктів господарювання більше, ніж в інших частинах країни.

Щодо оплати аудиторських послуг існують різні думки, але без сумніву, розмір оплати повинен відповідати обсягу і терміну виконання робіт. Суми, що отримують аудитори за проведення аудиту значно відрізняються у різних аудиторських фірмах. Проте, сьогодні можна робити висновок про початок формування середніх цін серед аудиторських фірм. В Україні зароджується практика пропозиції аудиторських послуг на конкурсній основі. На нашу думку, це може призвести до заниження вартості послуг з метою отримання замовника. При цьому буде втрачена незалежність і об'єктивність, тому що аудитори на об'єкті знаходяться під тиском, яке викликане обмеженою кількістю перевірок і таким чином можуть бути змушені більш лояльно ставитися до тверджень клієнта щодо отримання аудиторської інформації [14].

Випадки застосування демпінгових цін властиві по всіх регіонах України. Демпінгують, зазвичай, ті аудитори, які не мають постійного обсягу робіт на ринку аудиторських послуг. Щоб не втратити клієнта такі аудитори пропонують величезні знижки. Ми вважаємо, що одним з методів конкурентної боротьби на ринку з демпінгом у майбутньому, стане наявність в аудиторській фірмі висококваліфікованих фахівців з досвідом практичної роботи 7-9 років, що дасть можливість підвищити якість аудиторських послуг [14].

Отже ми бачимо, що національна система аудиту розвивається і вже більш відповідає міжнародним стандартам, але існує багато проблем, тож виділимо основні з них: недовіра користувачів звітності до аудитора; якість аудиторських послуг; недостатня кількість методичних розробок; відсутність достатнього досвіду аудиторської діяльності та недостатня кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, і як наслідок – неосвоєний ринок аудиторських послуг; корумпованість аудиторської діяльності; проблема ціноутворення; недостатня прозорість та доступність для суспільства про діяльність аудиторських фірм.

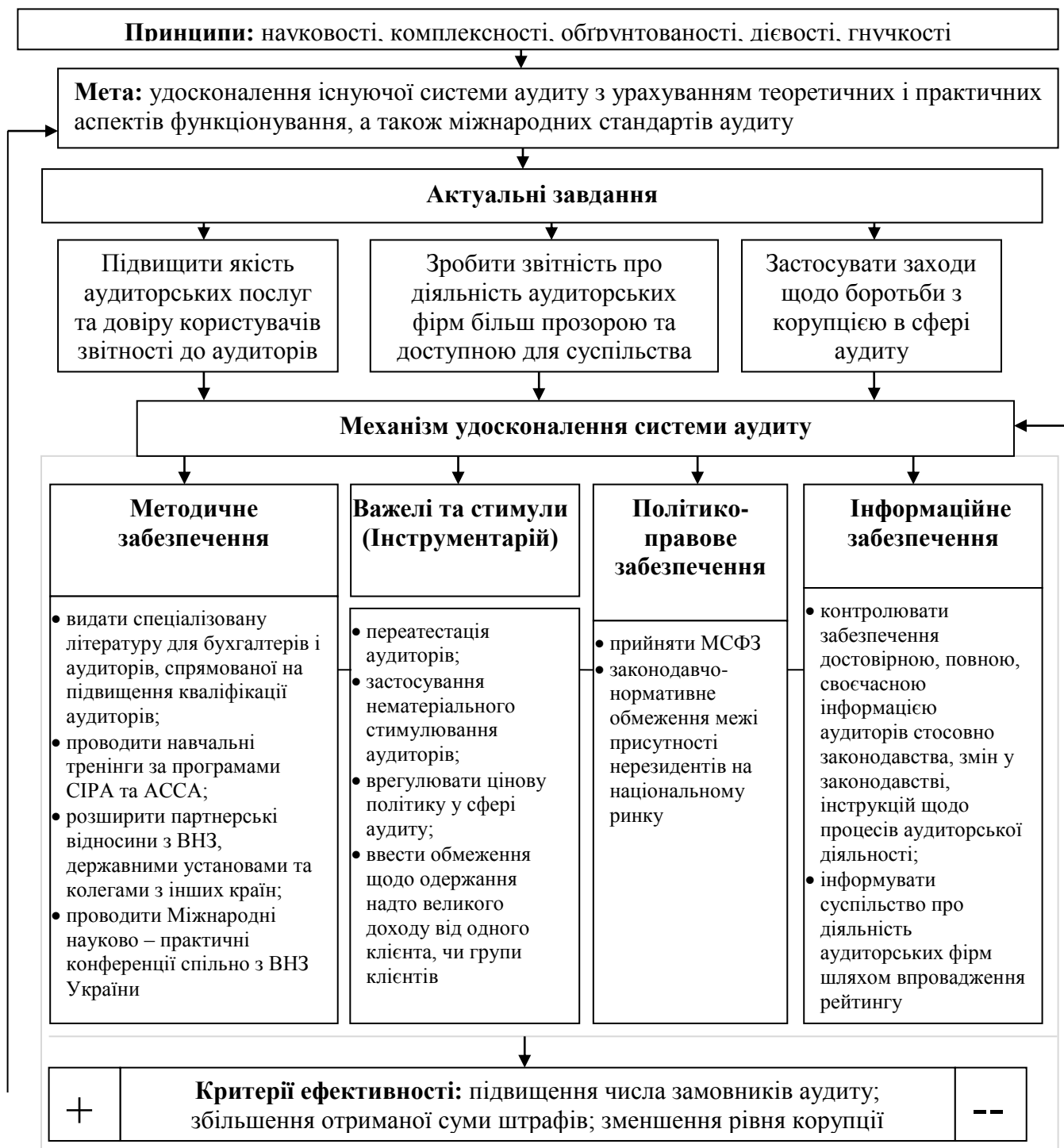
Таблиця 3

Структура регіонального ринку аудиторських послуг в Україні
[складено на основі 4; 16]

Рік, вид регіону	Назва регіону	Середня кількість замовлень	Середня вартість одного замовлення, тис. грн.
2000 Лідери	Київський, Донецький, Дніпропетровський, Запорізький	9-11	3.3 та більше
Реальний сектор	Харківський, Миколаївський, Сумської, Львівський, Кримський, Черкаський, Кіровоградський	11-16	От 2 до 3
Аутсайдери	Всі інші регіони	7-9	Менше ніж 2
2006 Лідери	Київський, Запорізький, Дніпропетровський, Львівський, Одеський, Волинський, Полтавський	Більше ніж 45	5-7
Реальний сектор	Кримський, Донецький, Харківський, Івано-Франківський, Сумський, Тернопільський, Хмельницький	35-45	3-5
Аутсайдери	Всі інші регіони	До 30	До 3
2008 Лідери	Запорізький, Кримський, Житомирський, Волинський, Тернопільський, Чернівецький	Більше ніж 45	2-31
Реальний сектор	Донецький, Івано-Франківський, Львівський, Хмельницький, Кіровоградський, Чернігівський	35-45	3-7
Аутсайдери	Всі інші регіони	До 30	3-13

Тож з врахуванням визначених проблем побудуємо власну концепцію розвитку національної системи аудиту, яка ґрунтується на останніх досягненнях науки і практики, орієнтується на модель ринкової економіки, використовує досвід країн з розвиненою ринковою економікою, відповідає

міжнародним правилам і нормам (мал. 1).



Малюнок 1. Концепція розвитку національної системи аудиту

Висновки. Аналіз переваг і проблем розвитку аудиту дозволяє визначити такі напрями розвитку аудиторської діяльності:

- Внести необхідні зміни у порядок сертифікації аудиторів, у тому числі розширити перелік дисциплін, з яких складається іспит.

- Забезпечити адекватність освітніх стандартів аудиторській практиці. Співпраця вищих навчальних закладів з аудиторськими фірмами та контролюючими органами має стати надійною базою виробничої практики

для майбутніх фахівців.

- Проводити тренінги за програмами СІРА та АССА, організувати нові тренінги, які будуть пов'язані з введенням МСФЗ, і як результат цих тренінгів провести переатестацію всіх аудиторів, щоб залишилися тільки найбільш конкурентоспроможні.

- Регулярний контроль якості аудиторських послуг повинен проводитися в усіх аудиторських компаніях.

- Розширити перелік підприємств, для яких щорічна аудиторська перевірка обов'язкова, що збільшить ринок аудиторських послуг.

- Законодавчо-нормативне обмеження міри присутності нерезидентів на національному ринку, навіть вводити квотування, щоб наші аудитори надавали не тільки консультаційні послуги та перевірку фінансової звітності, а й розвивалися в інших видах аудиту.

- Організувати інформування суспільства про діяльність аудиторських фірм шляхом упровадження рейтингу.

- Ввести обмеження щодо одержання надто великого доходу від одного клієнта чи групи поєднаних клієнтів.

Зазначені напрямки визначають перспективи розвитку аудиту в Україні.

Накопичений теоретичний матеріал з даного питання свідчить про те, що дотепер не достатньо досліджено теоретичні і практичні проблеми, особливості і тенденції розвитку національного аудиту, тому багато аспектів процесу організації аудиторської діяльності в Україні потребують переосмислення, більш глибокого вивчення та вдосконалення.

Література

1. Бутинець Ф.Ф. Аудит: Підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. – 3-тє вид., доп. і перероб. / Бутинець Ф.Ф. – Житомир: ПП «Рута», 2005. – 512 с.

2. Дорош Н. І. Аудит: теорія і практика : монографія / Н. І. Дорош. - К. : Знання, 2006. - 495 с.

3. Кужельный Н. Теория аудита / Н. Кужельный, Г. Давыдов // Бухгалтерский учет и аудит. – 2006. – № 5. – С. 44-51.

4. Редько А. Аудиторские услуги в Украине: первые шаги к рынку/ А. Редько // Бухгалтерский учет и аудит. – 2008. – № 11. – С. 48-55.

5. Усач Б.Ф. Аудит: Навч. посіб. – 4-те вид., випр. і доп. / Усач Б.Ф. – К.: Знання, 2007. – 231 с.

6. Петрик Е. Законодательно-нормативное регулирование аудиторской деятельности в Украине: реалии современности / Петрик Е. // Бухгалтерский учет и аудит. – 2009. – № 8-9. – С. 70-77.

7. Андреев В.Д. Внутренний аудит: Учебное пособие. / Андреев В.Д. — М.: Финансы и статистика, 2003. — 464 с.

8. Бычкова С.М. Аудиторская деятельность. Теория и практика.

(Серия «Учебники для вузов. Специальная литература»). / Бычкова С.М. — СПб.: Издательство «Лань», 2000. — 320 с.

9. Данилевский Ю.А. Аудит: Учебное пособие. – 2-е изд., перераб. и доп. / Данилевский Ю.А., Шапигузов С.М., Релизов Н.А. – М.: ИД ФБК – ПРЕСС, 2002. – 544 с.

10. Шеремет А.Д. Аудит: Учебник. - 2-е изд., доп. и перераб. / Шеремет А.Д., Суйц В.П. - М.: ИНФРА-М, 2000. - 252 с.

11. Аренс А. Аудит: Пер. с англ./ Гл. редактор серии проф. Я.В. Соколов / Аренс А., Лоббек Дж. — М.: Финансы и статистика, 1995. — 560 с.

12. Гончарук Я.А. Аудит: Навч. посіб. – 3-тє вид., перероб. і доп. / Гончарук Я.А., Рудницький В.С. – К.: Знання, 2007. – 443 с. – С. 36-39.

13. Сердюк В.М. Аудит: навч. посібник / В.М. Сердюк, О.А. Сизоненко; Макіївський економіко-гуманітарний інститут. – Донецьк: «Вебер» (Донецька філія), 2008. – 260 с.

14. Система национального аудита в Украине: итоги, проблемы и перспектива развития [Электронный ресурс]. - Режим доступа: http://alexconsult.kiev.ua/article_page.php?id=1.

15. Алексеенко Д. Бурный рост рынка аудита в Украине прекратился, и он постепенно переходит в стабильную фазу развития / Д. Алексеенко // Аудитор України. – січень 2009. - № 1-2 (151-152). – С. 40-45.

16. Загальний обсяг послуг, наданих суб'єктами аудиторської діяльності у 2008 році в розрізі регіонів України // Аудитор України. – липень 2009. - № 13-14. – С. 16.

УДК 336.671.1

ФОРМИРОВАНИЕ И РАСПРЕДЕЛЕНИЕ ПРИБЫЛИ СУБЪЕКТОВ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ

Талалаенко М.
Алексеенко Н.В.

Постановка проблемы. В условиях рыночной экономики прибыль предприятия является главной целью предпринимательской деятельности, основным побудительным мотивом осуществления любого вида бизнеса. Грамотное, эффективное управление формированием прибыли предусматривает построение на предприятии соответствующих организационно-методических систем обеспечения этого управления, знание основных механизмов формирования прибыли, использование современных методов ее анализа и планирования.

Наряду с формированием прибыли на каждом предприятии должно быть обеспечено и эффективное управление ее распределением. Необходимо при этом иметь и виду, что каждый цикл кругооборота средств предприятия в отчетном периоде это одновременно и процесс обеспечения эффективных условий формирования прибыли на расширенной основе в предстоящем периоде, реализации целей стратегического развития предприятия.